

Full diocesà

8 de setembre del 2024

p5 —Matrícula oberta a l'ISCRVic

p6 —El sandinisme està expulsant desenes de sacerdots

Tot a punt per a la Jornada Diocesana

Diumenge vinent, 15 de setembre, tots som convocats a participar en la Jornada Diocesana entorn del Dia de la Catedral.

«El Sínode Diocesà no acaba amb els decrets promulgats, sinó que es perllonga amb la recepció d'aquests. [...] La dinàmica que va engegar el "Sínode per l'esperança" no la podem deixar perdre. [...] Per això, com a Església de Vic necessitem seguir avançant, no pas sols, sinó juntament amb els altres. No és temps d'anar sols —encara que mai no ho ha estat—, és temps de fer experiència del caminar junts, sentint que som molts els qui tenim en el cor el desig de ser fidels a l'Evangeli de Crist, amb zel per a convidar d'altres a viure en la gran comunió que és l'Església» (Bisbe Romà).

Un dia de celebració comunitària en el primer aniversari del lliurament de les conclusions del Sínode Diocesà 2019-2023, perquè, com ens diu el bisbe Romà, siguem capaços d'expressar el nostre desig de seguir caminant junts, com a Església de Vic, conscients de ser portadors al nostre món de l'esperança que no mor.

Per aquesta raó, la Jornada Diocesana del diumenge 15 de setembre vol ser una ocasió de trobament de persones d'arreu del bisbat, tant infants com joves i adults, tant preveres com religiosos i diaques, tant de parròquies com de moviments i associacions. Volem sentir que som una gran família que «caminem junts amb esperança».

La jornada començarà al Seminari de Vic a dos quarts d'onze amb l'acolliment dels participants. A les onze tindrà lloc la benvinguda del senyor bisbe i una breu presentació de la jornada. A continuació, en diferents tallers, hi haurà un temps per a aprofundir activament en alguns aspectes significatius dels decrets sinodals.

A dos quarts de dues arribarà l'hora de dinar en el format de pícnic, en què cadascú es porta el seu àpat. Al final s'oferirà cafè i diferents activitats d'esbarjo i sobretaula.

A les cinc de la tarda arribarà el moment culminant de la jornada a la catedral amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Romà.

«Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin»

Diumenge XXIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre d'Isaïes

Les orelles dels sords s'obriran i la llengua del mut cridarà de goig.

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por: Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents en el desert, les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

(35,4-7a)

Salm responsorial

Lloa el Senyor, ànima meva.

[145]

Lectura de la carta de sant Jaume

No sabeu que Déu ha escollit els pobres per fer-los hereus del Regne?

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre esteu reunits, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

(2,1-5)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

Fa que hi sentin els sords i que els muts parlin.

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tir pel camí de Sidó, i se'n anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: «Efa-

tà», que vol dir, «obre't». A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin».

«Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?»

«Efata!» (Obre't!)

Marcel Nsanzineza, prev.

En l'evangeli d'avui veiem Jesús al territori pagà i no al territori d'Israel. La seva missió no està reservada a un sol poble. Està obert a tothom. Aquí és on guarirà un sordmut. Aquest home representa tot un poble pràcticament tancat a la Paraula de Déu. És incapaç de proclamar les meravelles del Creador. És sord davant la bona notícia de l'Evangeli. La seva trobada amb Jesús va ser extraordinària. Una paraula resumeix bé tota l'acció de Crist: «Efata!», una paraula en arameu, la llengua que parlava Jesús, que es tradueix per «Obre't».

En efecte, la descripció de la curació és molt evocadora: «*Se li van obrir les orelles, la llengua se li destravà.*» El «sordmut curat» simbolitza el qui ha rebut el do de la fe i en dona testimoni. «*Se li van obrir les orelles*»: vol dir que fins aleshores estaven tancades. L'orella oberta és un signe de docilitat a l'escolta de la paraula de Déu. «*La llengua se li destravà*», significa que fins aleshores estava com lligada. Quants vincles poden inhibir el nostre parlar? Sobretot la por del que pensen els altres, la por de semblar ridícul, de ser objecte de burla o de ser incomprès, la manca d'autoestima... Tornem, doncs, al verset del salm 51 que l'Església ens convida a dir cada matí: «*Obriu-me els llavis, Senyor, i proclamaré la vostra lloança*» (Sl 51,17).

Jesús vol que el nostre cor i tota la nostra persona escoltin les seves paraules. Ell ve a curar i salvar tota la persona, donant sentit a la nostra vida. Escoltar i parlar són imatges que ens ajuden a entendre com obrir el cor a les paraules de Jesús i proclamar obertament la nostra fe cristiana als qui ens envolten quan es presenta l'oportunitat; és esdevenir, a la nostra manera, testimonis de l'Evangeli de Jesús.

La imatge

Jesús es desplaça per terres veïnes d'Israel, terres de pagans. El sord que a penes si parlava representa la necessitat de la salvació que anuncia, tant entre els forasters com també entre els membres d'Israel. Jesús executa unes accions simbòliques; l'Església en reproduïx en els sagraments. Als qui oïm la Paraula se'ns confia reproduir-la al nostre torn amb l'anunci i el testimoni.

Jesús guarint al sord de la Decàpolis (830).
Mestre de Müstair

Agenda

Lit. hores: Setmana III

9 dilluns

La Mare de Déu del Claustre
—Sant Pere Claver, missioner i jesuïta
1C 5,1-8/Salm 5/Lc 6,6-11

10 dimarts

—Sant Nicolas de Tolentino
1C 6,1-11/Salm 149/Lc 6,12-19

11 dimecres

Beat Joan Roig
1C 7,25-31/Salm 44/Lc 6,20-26

12 dijous

El Dolç Nom de Maria
Beat Joan de Tagamanent
1C 8,1b-7.11-13/Salm 138/
Lc 6,27-38

13 divendres

—Sant Joan Crisòstom, bisbe i dr.
1C 9,16-19.22b-27/Salm 83/
Lc 6,39-42

14 dissabte

L'Exaltació de la Santa Creu
Aniversari de l'ordenació episcopal
de Mons. Romà Casanova
Nm 21,4b-9/Salm 77/FI 2,6-11/
Jo 3,13-17

15 diumenge XXIV durant l'any / Cicle B

La Mare de Déu dels Dolors
Is 50,5-9a/Salm 114/Jm 2,14-18/
Mc 8,27-35

Vida Creixent a punt per a iniciar un nou curs

«Creixem amb la comunitat en el marc de l'any litúrgic»

La nostra vida està en un procés continu de creixement interior. Malgrat les nostres limitacions i mancances, el nostre interior creix i ha de créixer sempre, obert a l'esperança. Però no estem sols; vivim, creixem i compartim la fe envoltats de persones amb les quals fem camí en el nostre present, anhelant les promeses del Regne.

Això ens ho diu l'autora del llibret, Montserrat Martínez Deschamps, que s'ha ofert a cada grup de Vida Creixent dels nostres bisbats.

Ella mateixa remarca que està pensat i escrit per a facilitar la reflexió dels grups i persones en el marc de l'any litúrgic. Té, al meu entendre, un llenguatge senzill, proper, entenedor i que ajuda a reflexionar sobre l'entorn en què vivim, fent referència a les situacions mundials de pobresa, violència i destrucció, com també de solitud o de pau.

Són deu temes que van des del compartir, la comunió, la generositat, la senzillesa, el servei, el ressorgir (que serà la reflexió quaresmal) i el compromís pasqual que tots som cridats a viure fins a trobar-nos amb l'Esperit que ens renova i ens fa créixer.

Crec que cada grup podrà fer unes bones reflexions, aprofitant el mateix esquema que el llibre ja proposa, deixant llibertat a les aportacions personals que sempre sorgeixen.

Jornada Diocesana de Vida Creixent

Ens trobarem al santuari de Joncadella (Manresa) el dissabte dia 14 de setembre, amb el següent ordre del dia:

10:30h. Acolliment dels grups.

11:30h. Rosari i àngelus.

12:00h. Missa al santuari.

13:00h. Conferència sobre Maria, per Mn. Manel Lopez Ceballos, doctor en Mariologia.

14:30h. Dinar, sobretaula i comiat.

Matrícula oberta per al curs 2024/25 de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic)

FOTO: Eva Freixer

Un moment del lliurament de diplomes als alumnes de l'any passat, durant l'acte inaugural del curs 2023/24.

L'Institut Superior de Ciències Religioses per a aquest curs 2024/25 permet fer la matrícula *on line* a partir del nou web publicat recentment (www.iscrvic.org) en referència als estudis de Batxillerat i Llicenciatura en Ciències Religioses. No obstant això, a partir de la primera quinzena de setembre l'ISCRVic facilita atenció presencial de dilluns a dijous durant totes les tardes, a fi d'aclarir qualsevol dubte dels possibles alumnes.

Les classes començaran el 23 de setembre i s'allargaran fins al 16 de gener de l'any vinent. S'ofereixen assignatures, matèries i cursos a tothom qui estigui interessat pel fet religiós

en general i pel cristianisme en particular, sempre en diàleg amb les diferents disciplines filosòfiques, humanístiques, teològiques, antropològiques i pedagògiques relacionades. Existeix la modalitat d'alumne ordinari i també la d'alumne oient. Es poden cursar tant al Seminari Vic, seu de l'ISCRVic, com al Casal de l'Església de Manresa.

A més, l'ISCRVic permet d'inscriure's a matèries concretes. En el primer quadrimestre destaquen les assignatures de «Religions Comparades», impartida per Jordi Sidera i Casas, i «Escenes bíbliques de la portalada de Ripoll», a càrrec de Constantino J. Pérez de Diego.

Colònies de la Fràter

Del 29 de juliol al 5 d'agost van tenir lloc a La Salle – Veciana les colònies de la Fraternitat Cristiana de Malalts amb persones en discapacitat. Hi hagué 16 participants, però també amb moltes visites, de manera que algun dia foren 33 a dinar. Es van fer dues activitats, malgrat l'onada de calor: un taller de gimnàstica, a càrrec d'Estela García, i l'elaboració d'un ungüent per a ferides, cops i cremades, a càrrec de M. Àngels Miramunt. També es feien jocs de taula, un quants baixaven a la piscina del Molí de la Roda, hi havia una pregària matinal i també una caminadeta vespertina. Els sacerdots d'Igualada i Montbui es van encarregar de la celebració de l'Eucaristia.

El Papa: rebutjar els migrants és un pecat greu

Redacció

El papa Francesc va interrompre el cicle habitual de catequesi per dedicar la del dimecres 28 d'agost a la difícil situació de les persones migrants que arrisquen la vida diàriament intentant fugir de la misèria, les guerres o la violència.

«Les rutes migratòries d'avui estan sovint marcades per travessies de mars i deserts, que per a molta, massa gent, massa, són mortals. Per això avui vull centrar-me en aquest drama, aquest dolor», va adverteix el pontífex poc després de les nou del matí, just a l'inici d'una audiència general en què es referí a «totes les persones que es veuen obligades a travessar mars i deserts per arribar a una terra on poder viure en pau i seguretat».

Mogut pels nombrosos testimonis que ha rebut al llarg dels darrers anys, Francesc ha denunciat un cop més els

qui trafiquen amb migrants i ha lloat els qui treballen per ajudar-los en el seu difícil camí. «Algunes d'aquestes rutes les coneixem millor, perquè sovint es troben en el punt de mira; d'altres, la majoria, són poc conegudes, però no menys reals», observà el Sant Pare.

Francesc, que ha parlat de la Mediterrània en nombroses ocasions («perquè soc bisbe de Roma i perquè és emblemàtic: el Mare Nostrum, lloc de comunicació entre pobles i civilitzacions»), va lamentar que aquest mar «s'ha convertit en un cementiri». «I la tragèdia —ha dit— és que moltes, la majoria d'aquestes morts, es podrien haver evitat. S'ha de dir clarament: hi ha qui treballa sistemàticament i amb tots els mitjans per rebutjar els migrants. I això, quan es fa amb consciència i responsabilitat, és un pecat greu.»

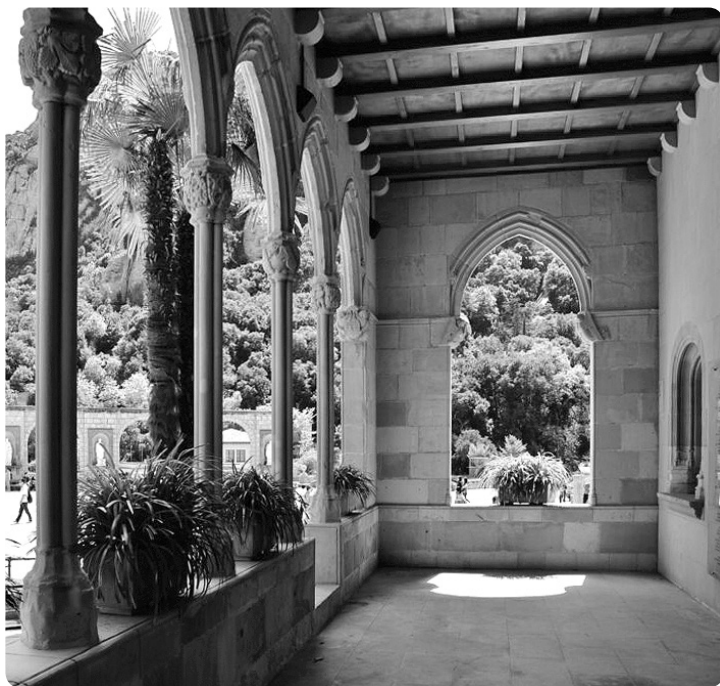
Nicaragua: el 25% del clergat ha estat expulsat del país

L'Església de Nicaragua està vivint els seus moments més difícils en cinc-cents anys. La dictadura sandinista ha expulsat més de 150 sacerdots, una xifra que suposa aproximadament un 25% del clergat que serveix en aquesta nació centreamericana.

Moltes parròquies ja no tenen sacerdot i molts ministres han de fer un gran esforç per visitar-les i atendre-les, però algunes, especialment en zones molt allunyades, han hagut de tancar les portes. Els plans del règim passen per fer cessar completament l'activitat de l'Església catòlica en els pròxims mesos.

La Regla de Sant Benet: una proposta d'espiritualitat per al món d'avui

Abadia de Montserrat

Un any més l'abadia de Montserrat impulsa una nova edició del curs «La Regla de sant Benet» donant continuïtat a aquesta oferta formativa. La formació pren com a objectiu que els participants coneguin i visquin la Regla de sant Benet com una eina de seguiment i aprofundiment de la vida cristina, de la relació del creient amb el Pare i de la resposta a la seva crida en el món d'avui.

L'equip docent comptarà amb la presència de Lluís Planas, monjo de l'abadia de Montserrat, Jaume Duran, metge i teòleg, i Anna Ragon, professora i oblata.

El programa del curs es compon de dues parts: una primera fase presencial de tres caps de setmana a Montserrat, i una segona etapa no presencial en la qual el participant anirà rebent setmanalment una documentació per al treball personal referent als principals capítols de la Regla de sant Benet. El format dual del curs ofereix als participants l'estudi, coneixença i aprofundiment de l'obra de Benet de Núrsia.

En total, el període presencial es configura entorn de tres propostes espirituals. La primera es denomina «Construir-nos per dintre» i s'engloba en el cap de setmana del 28 i 29 de setembre del 2024. La segona etapa presencial, «Una experiència en camí», es farà el cap de setmana del 8 i 9 de febrer. La darrera trobada, «Projectar-nos cap enfora», es durà a terme el 24 i 25 de maig del 2025.

La formació disposa de places limitades, motiu pel qual els participants que hi estiguin interessats poden posar-se en contacte i sol·licitar més informació a través del correu: hostatgeriademontserrat@gmail.com.

El Papa rep l'alcalde de Barcelona en una audiència privada

En una audiència privada, el papa Francesc va rebre una comitiva presidida per l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni. La trobada, la primera de caràcter públic de Collboni amb el Sant Pare des que és alcalde de la ciutat, serví per a teixir el paper que desenvoluparà l'ens administratiu durant la pròxima commemoració del mil·lenari del monestir de Montserrat, així com per a tractar la culminació de la torre de Jesús de la basílica de la Sagrada Família. Durant prop de trenta minuts, l'audiència va ser aprofitada pel batlle de la ciutat comtal per a traslladar al pontífex

el «profund respecte» i l'agraïment que Barcelona sent envers el seu lideratge. Una actuació que, tal com remarcà l'alcalde, «s'esdevé enmig d'un moment de polarització política» i en què la cursa armamentística suposa un risc per a la pau a Europa i a l'Orient Mitjà. Posteriorment, Collboni també va mostrar el seu reconeixement envers el Papa amb motiu de la tasca social que desenvolupa l'Església a favor de les persones en situació de més vulnerabilitat a la ciutat de Barcelona.

Tothom s'hi ha de sentir convidat personalment

Romà Casanova, bisbe de Vic

Diumenge vinent, com a Església de Vic tenim una cita important. Després de la dinàmica sinodal i en el període d'acolliment i aplicació dels decrets fruits del *Sínode per l'esperança*, volem celebrar la Jornada Diocesana expressant la joia de ser el Poble fidel de Déu que caminem junts essent testimonis esperançadors enmig del nostre món.

Adonem-nos bé del que això significa. La crida del pastor diocesà és feta a tothom, sense cap excepció. És un deure, que neix de la comunió eclesial, fer la invitació a tots els qui formen el nostre bisbat. Així com també és una obligació de cada creient acollir aquesta crida i fer-ne el discerniment apropiat, ateses les seves circumstàncies i possibilitats de cadascú. Sense oblidar, però, l'obligació que hi tenen els qui són responsables de les comunitats per a fer arribar la crida episcopal als qui tenen encomanats.

Fer la Jornada Diocesana amb les característiques de crida a tothom és expressió de la necessitat d'experimentar el que som. Recordem el que ens ensenya el Concili Vaticà II: «Plagué a Déu de santificar i salvar els homes no pas d'un a un, sense cap lligam entre ells, ans constituint-los en poble, que el reconegués en veritat i el servís en santedat» (LG, 9).

Aquest poble no és pas abstracte, sinó ben concret. És l'Església estesa d'orient a occident, que es fa realitat en cada diòcesi com a Església particular. La comunió i la santedat pròpies de l'Església solament es poden viure en la pertinença real, de ment i de cor, des de la fe i la caritat, arrelats en la terra concreta d'un bisbat.

Aquesta és l'experiència profunda dels qui lluiten per viure amb fidelitat la fe en aquests temps d'incertesa i de defallença de molts. Sense cap mena de dubte, és un regal de Déu, que ens oferim els uns als altres, la nostra presència de creients per sentir que no caminem sols i que la nostra mirada va més enllà d'un petit grup, per a experimentar el «nosaltres» eclesial de l'Església en què se'ns ha fet el do de viure la fe en Crist.

Per això, tothom s'ha de sentir convidat personalment a participar en la Jornada Diocesana del diumenge 15 de setembre, del matí a la tarda, en les activitats d'aprofundiment en la dinàmica i els decrets sinodals, i amb la celebració de l'Eucaristia a la catedral, a les cinc de la tarda, en l'aniversari de la consagració del temple que és mare de totes les esglésies del nostre bisbat de Vic.

